

ВЫХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

Телеф. Радийний: 29-41.
" Дружескі: 29-26.
—
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІН.
СТРАШІ.
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Остаток напряжения.

[illegible]

то теж саме адекватні лівієвських радикальних принципіалістів. Петраківський знову інший тип: це тип лівієвського угодника. Досить одного: він є директором польської кооперативи „Рольнік“ і її куратором „Вісник“ (той поет-дай), поетіван і поетіванів маніфестатор ідей „Братанія“ на всіх можливих тарарах і „сентиментальних“ пародіях. Готов був приступити до блоку 18-ти, жадав зате для себе першого місця на сенатській листі і ще чогось іншого, чого блок принципіально не міг йому дати. Коли ж він отримав від радикалів лише 2. місце на сен. листі (цілком непевне), то треба думати, що дістав те щось друге... Пан Бонярух, співробітник з Власовським у Церковному Комітеті і з Петраківським у лувській „Прогресі“ та з обома ними у союзові, є не розлучний терцюю у тій трійці... Має же лівієвські радикали на очі втягти до спілки п. С. Підгірського. Але він, після довшої внутрішньої боротьби, таки вважав не рідним стати на одну дошку з Власовським і Петраківським проти блоку і згодом аякщо до 18-ти, ось так Ковель остав поза радикальними комітетами.

Пряк такий ситуації, найбільше, видно, „веселий з собою“ Гр. Гладкий не підпорядковувався лівієвському диктатові і приступив до 18-ти, за що адекватівся від своїх догодливих партійних товаришів кулітарної джакі, питомої уже для „Громадського Гладкого“. Зате з Галичини потунали на поміч 22-ші самі „радикальні дуби“: Шекерих-Доників у червоних (які на арматурах у Лівідях Білозирів та Витвородчу викликували справді чималий попіл), д-р Когут з Імпонуватим бородою і пані Блажесевича — жінка-агітатор, словом, сама сензація для Галичини, сама еліта. Повели вони агітацію зявляючись, скрайною демагогією, пакидувшись головним чином на УНДО і 18-ку, та делікатно проминаючи польську „одинаку“ і „20-ку“ москалів. Очевидно, що переносили на інший, незнайомий їм, лівієвський ґрунт жвавим галицьким радикальним агітаційним аргументам, пазвані „луки“ освятили пасіадки, яких ніхто не поредбатували. Розказували мені нир, у закляк віта п. Когута, на якому він запл, на чому світ, УНДО, як партію „за мих лопів, куркулів і адвокатів“. Волинські селяни роти з днів порозаказували і один на одного з недоірим гляділи: топи на Волині є славне до одного з радій чорносотенного РНО і ні один ше волинський селянин не вважав пона в українській націоналістичній політичній партії, — колиж декому з них пояснити, що в Галичині політство інше, національно-українське, то з того волинської тільки радість була; щодо куркулів, то геї одним голосом згідні, щоб куркулів мати серед себе, а не пхати їх в рамках „санаци“ або РНО; а аргумент „адво-

катія“ геїх адвекредитувався, коли селяни довідалися, що сам Когут адвокат: як — так адвокат на адвоката антопорює? Та що не за адвокат? Хіба його викликали другі адвокати зоміж „адвокатів“? Місцеві радикали агітують слабо. Вони потувають неадекватність своєї політики. Ось нир. Жук, — Ізидра, бувало, по повісті, як просвітницький діяч і врешт опинився політичним розбавачем. Селяни іа Кременіччині даше шанув Імн Жука, але розуміє, що Жук кинуватий у розбитті фронті. І Жук, безвольна жертва лівієвського партійного терору, потуває на, йому прикро і ніяково. І та пер невідомо, хто кого обвазить по словах: волинський радикальний стовп еспіт галицьких агітаторів, чи галицькі агітатори свого волинського стовпа, який сажуть їм лаше за фірму, за нирітку для їхньої першої і невідомо-далої дач маюгії, для їхньої дикої і провідної політики.

Ось тому я й називаю листу 22-ки спілкою лівієвських радикалів з трьома лувськими „департійниками“, бо тієї спілки волинські радикали не зробили. Відляже для радикальної партії з цієї спілки таний: одного свого чільного члена (Гр. Гладкого) вони остаточно від себе відштовхнули і втратили: другого (С. Жука), хоч і проведуть може у собі (що сталося би і без тої цілої історії) морально аломили: третього (Іванівського) геїх оеміняли: на партію стигнув ганьбу спілки з пропосованими угодностями, русотинами, і „радіями“: до Імєви своєї партії причепили на Волині по всі таси фірми розбавачів... Спраді, мають за що радикали поклянутися у поє своїм нирішим лівієвським „принципіалізм“ диктаторам...

Про „Соль Род“, „1-ку“, РНО, жидів та наганячів іа „У. Ниви“ — зявста.

І. Кедрин.

Перед виборами.

Пепесівський Рінальдо Рінальдіні.

У Львові зацпаує з рамени ППС-аі домий польський шовініст, організатор тав. „Бемаків“ з тасів польсько-української війни Артур Гавзер. Про нього ось яку замітку поміщує соціалістичний „Вперед“ (з 17. п. м.):

„ППС поставила у Львові відомого борбифака Артура Гавзера. Він має бути „одиноком“ заступником проєктаріу у Львові. Щоби ратувати свій стан посідання, ППС сильно агітує і серед українських робітників, особливо серед тих, що зорганізовані в товаристві депіних робітників і дозорців „Ірація“ у Львові. Який з Гавзера „соціаліст“ — ставдемо, що він в часі бої за Львів в 1918—1919 році був великим прихильником братовійної війни. Він то підбужував польських робітників на українських, він мав ту смілість, що на полання польсько-українських взаємин у важав тільки оружию боротьбу. „Тільки дрон меч“ — можна поладнати польсько-українську справу, заявив він для 20. лютого 1919 року („Вперед“ ч. 60, з 1919 р.). Ось такий „соціаліст“ Гавзер! І він та його приятелі з „2“ маюгії відвагу кликати українських робітників голозувати на 2“.

Роль А. Гавзера в польсько-українській війні вже не раз була стверджена в українській пресі, а особливо підкреслювана його „соціалістична“ поведінка під час польсько-українських переговорів в листопаді 1918 р. Він жаж тоді зяразно заявив, що й мови не може бути про те, тоби в Сх. Галичині мало шовібуль змінитися, щоб польська меншість все одно: шліхетська чи „демократична“, могла виректися свого панування над українською більшістю. Під тим оглядом нема — мовлаз — ніяких ріжниць

між магнатами-консерватистами і вшех-польською буржуазією чи бюрократією та пепесівським пріомітанством і робітництвом. В листопаді 1918 р. п. Артур Гавзер виступив і як організатор та моральний „полководець“ тав. „Бемаків“. Опісля тряс він польською владою у Львові втішачишся арештами сотень і тисяч українських громадян та пізнішим льоантом українських урядовців і службоників. Добувши мандат у Львові в тав. доповнюючих виборах (які відбулися лише у Львові в одній окрузі ад нас для п. Гавзера, тоби мів в тав. законодатному сеймі уладжувати нову провінцію), п. Артур Гавзер зявив себе першокласним польським шовіністом. Пон його спілучасті переведено новий адміністративний поділ Галичини, при його активній спілучасті переведено осадництво і колонізацію „хресів“, а опісля пепесіві разом із вшехполіками ухвалили відомий язиковий закон з 31 липня 1924, яким усунено українську мову з публичних урядів і якого наслідком є знищення українського шкільництва.

І ніколи навіть на думку не прийшло йому „спростовувати“ твердження української преси. Від того часу минало повних дев'ять літ. Рахуючи на те, що лівієвські українці мають коротку пам'ять, він тепер „опроктує“ „омеретаз „Вперед“ твердячи, немов то д-р Лєз Гавкавчт пропагував вирішення українсько-польської справи при допомозі мечі. І в тому своїйому твердженні він не покликуються на ніякі документи, протоколи чи що-небудь інше, тільки на свого приятеля Левангерца, який теж займає чорну сторінку в найновішій історії укра-

КОЖНИЙ
СВІДОМИЙ
УКРАЇНЕЦЬ
ВІДДАЄ СВОЙ ГОЛОС
НА ЛИСТУ

18

їнського народу. Свідчився панган своїми дітьми! Звідкиж така адекватність, що п. Гавзер був ласкав не лише а правдуватися, але навіть робити заводи в „сальмово-парламентарному“ таві? Дуже проста річ: п. Гавзер спекулює на українській робітничій голосі. За інше його мандат вилани на воді писаний. Зрештою для нього неважко, як була його повеління в листопаді дних 1918 р., а важко, хто зробив „земах“? А знову для нас важко, що інше не так, хто зробив замах, лише проти кого і як поводилися ті, проти яких замаху не було? Відиріючи „омеретаз“, п. Гавзер дискретно промочує свою роль в листопадових днях і таві протиукраїнську парламентарну діяльність. Він тільки по формальській дасється і з пересвідченням, що тм робить велике враження на українське робітництво, самовпевно залазля, що — мовлаз — український робітник не піде за „націоналістичними підбуживками (швачками) і піг-голівками“. Справді, ніхто не міг краше, вірніше і досадніше охарактеризувати „хресових“ пепесівців. Український робітник за дев'ять літ гавзерівського панування, прийшов до повної свідомості й опінив вартість пепесівських соціал-патріотів. Він більше не піде за „націоналістичними підбуживками і піг-голівками“.

Непкують, чи дороги питають?

Польська преса залюбки розписується про видачу лівієвським латно-польським архієпископом Твардовським заборони „промовляти ксьондаам на зборних зібраннях“. Як відомо польським ксьондан належать до крайно націоналістичних партій. Кожна з тих партій афішується виборним посланієм латно-польського єпископату. Зовсім природно, що той лист у ріжних партій приймає ріжну інтерпретацію, череа що латно-польський єпископат сам увів себе в розгар неперерічної виборчої боротьби. Побитиши наслідки свого кроку, делі польський єпископи, бажаючі припинити згіршення, аидали агадувати заборону. Інша річ, що заборона поначлася аж в останній хвилі, на кілька днів перед голозуванням. Отже є вона нічим іншим, тільки муштардою по обіді.

Але кожна польська помилка мусить скропитися на комусь іншому. Налязуючи до спізвеної заборони лівієвського

Чи може епопея?

(З приводу повісті Р. Купчинського: „Курилася доріженька“, — Львів 1928, Кооперативна накладня „Червона Калина“)

Не без упередження, але й не без цікавості брав я до рук повість Романа Купчинського „Курилася доріженька“. Курилася доріженька! Мало то що куриться? Таж не лише курилася доріженька, але й величезні полюси нашої країни, під залитим зловіщою загрозою небом України парувала жива, гаряча кров сотень тисяч і мільонів, горіли серця в натхненній любові до великої справи — і що з того?

Де той мистець, володар дрібно-го пера, майстер слова, знавець одниничної й збірної душі всіх П ставів, великий конструктор й архітект, з широким поглядом, з вдумчивістю і безмежністю творчих можливостей, що зумів би ту куряву обняти своїм творним духом та створити величю епопею наших змагань, нашого смутку і горя, гоминок радощів і веселкових надій, що змалював би всю гармонію велич і музику наших поривів та всю скрегітливую дисгармонію і пропасть нашого уладку? Де той творець, аналітик і синтетик, що мав би всі дані і внутрішні засоби для того, щоб звести й поставити нам пе-

ред очі ноші типи, що творилися і кристалізувалися в тій крутіжній куряві? Де той чародій, що зумів би з великого хаосу вивести щось ціпке, суцільне, живе і свіже, що мав би силу війнути на нас, а що більше на молодше покоління, яке виростало вже серед невольницьких зітхань, подихом того могутнього вітру і золотого гомону, що своїм нестишним шумом наповняв наші груди, заставляв живіше битися наші серця, примушував працювати отяжільний мозок? Де той письменник, поет, повістяр, як не великий, то хоч середній, такий собі трохи більше, як пересічний, на наш ріст, що з тенденцією, чи без тенденції, поставив би нам перед очі весь безмір нашої посяти, героїства, відваги, розуму, почуття обов'язку, любови до великої справи, а одночасно тавге tenebrarum нашої нікчемності, егоїстичної вирахованості, спекулятивної рафіноності, бажання наживи, безглуздя, тупості і трусливості та збудував те перехрестя, на якому сходять протилежні шляхи, на якому зустрічаються і взаємно проймають себе Ормузд і Аріман?

В останніх роках були й у нас спроби вітворити велику добу, що обіймає роки 1914—1920, але спроби здебільшого жемуристичного похрою. Деякі з них навіть добрі, адатні, безпосередні правдиві

скарбіння політично-історичного й ідеологічного матеріалу. Слабше представляються чисто літературні почини в тому напрямку. Вже від 1915 р. у ріжних журналах, часописах і збірках розсипано безліч нарисів і новель, яких темою війна, революція і воєнно-революційні здвиги. Та всі ті белетристичні спроби проковтнули челясті часу. Не лишили вони по собі тривішого сліду, бо не були вони тим розпеченим залізом, що випалює нестерпні знаки. В порівнанні з безпосередніми індивідуальними переживаннями майже кожного читача були вони мало цікаві, тематично прості, без ґлибшого психологічного підкладу. Характер їх був здебільшого епізодичний, зміст зарисований грубими й незугарними лініями, а стиль буденний, м'який, без темпераменту і ритму, без помітних приznak внутрішньої сили.

Ось чому не без упередження й не без тривоги брав я до рук повість Купчинського. Признюсь: мого недовіра не поборов і М. Струтинський своєю поручаючою заміткою, що червоними рядками стелиться на обгортці книжки. „Герої повісті — пише він — близькі знайомі автора. Події, які описує, пережив як співучасник та очевидець“. Та й що з того? Чи „герої“ інших авторів не були їх знайомими? Чи вони не були співучасниками або очевид-

цями подій, які описували? А у висліді вийшло щось бліде, калікувате, анемичне, без крові, без м'язів, без життя, якийсь дешевенький сентимент, якась дитячо-наївна скарга, якийсь спізнений роздрібний Weltschmerz або псевдопатріотичне квілання. То мало бути співучасником чи очевидцем подій. Мало також знайомих перетворювати в повістевих героїв. Треба мати велику іскру божу, великий талант: треба вміти обсерувати хід, перипетії і маніфестації життя; треба вміти оперувати зібраним матеріалом; треба знати конструкцію й архітектуру повісті, вишукуючи „те, що найважливіше“; треба вміти поцілюно впорядкувати ланцюг причинності, дії і П наслідків; треба пізнати і владити у відповідний тон гармонії між білим і чорним, між добрим і злим, розкладаючи світла і тіни; треба мати темперамент і видобути з себе відповідний латос: треба все мати на увазі те, що є велике й основне, а одночасно не спускати з очей характеристичних епізодів; треба... мало то чого треба, словом: треба бути дійсним, творчим письменником, здатним через призму своєї душі і свого таланту перепускати бурхливе життєве море.

З острахом брав я до рук повість Р. Купчинського. Тільки подумати: лірик, еротик, сентименталіст, автор стрідецьких пісень, малий фей-

жатино-польського архієпископа, до тієї мистецтва по обид, польська преса на чолі в організації „Агенція Восток“ дивується, чому апостолівні джорони у відношенні до підписного сьмі дурості не вказує доі в митр. Шентницький.

На це годиться зазначити, що митр. Шентницький не мав бажати заборони, а не видавав передітьм деструктивного листу в справі виборів, отже не спричинив ніякого поворота між патріотами та не вважав замішання між виборців. Зрештою, як виглядає на ділі заборона жатино-польського архієпископа, свідчить про те, що він не вважав за потрібне, щоб при участі освіченого та. Павла-он і кс. Осиповича з Угерця прийшло до біблї і до проханку вранд. Ось як на ділі виглядає архієпископська заборона.

Вибірчі картини.

Повідають про в різних сторін, що якийсь агітатор в інші типи, відзначаючи під мушкетів довіря Українського Національного Демократичного Об'єднання, поширюють між українськими виборцями фальшиві картини до голосування. А ось по замку тільки такі картини є варті, на яких є одна гола цифра без ніяких інших написів, точок, перпиників чи ліній. Всі інші картини, а тим самим голоси є неважкі. Отже, важкий голос виборця, що голосує на 18-му тізасі тоді, коли він відає картку з написом: 18 (без ніяких додатків). Коли ж те число 18 було написано впр: 18 або ч. 18, то тільки голос є неважкий. Неважкий є голос і тоді, коли на цифрі 18 були різні небуд-інші знаки, впр. 1.8 або 1.8 або „18“ чи якісь інші. Ще раз зазначимо, що виборчі картини мають бути на чистому білому (а не колірному) папері, без ніяких дописів, написів, знаків, точок, перпиників чи ліній. Всі інші картини на колірному папері (червоному, жовтому, зеленому і т. д.), а також написами, відрукуваннями чи дописаними знаками є неважкі. Хто такі картини поширює між українськими виборцями, той хоча пасти в бруд українських виборців і спричинити унеможливлення українських голосів.

Міжнародні педагогічні зїзди.

Прага, 20. лютого 1928.

Серед міжнародних зїздів, які мають відбутися в цьому році, слід згадати конференцію в Люксембурзі, що присвячується питанням виховання, зв'язаним з демократією. Отже ця конференція має особливий інтерес для українського народу, бо в кожній країні, де перебуває український народ, знаходимо для нього зомовну школу, — так є хоча б в Україні.

Конференція, що має відбутися між 2 і 5 жовтня ц. р., ставити своїм зав-

данням вивчати необхідність методичного вивчення цієї проблеми — в родині та в школі, відшукати методи вивчення та виступати, який саме вплив має демократія на 1) рідну мову, 2) другу мову, 3) здатність до вивчення інших мов, 4) загальний розвиток, 5) характер та сприйнятливості.

Велике значення для шкільної справи може мати також міжнародний конгрес, що його скликають до Праги між 30 жовтня та 5 жовтня ц. р. Він буде присвячений питанням малювання, художнього виховання та прикладного мистецтва. На час конгресу організується виставка шкільного малювання, ліплення та рукописів. У виставці можуть взяти участь школи всіх типів, а також дитячі садки й притулки.

Виставка ставить своїм завданням — наочно ілюструвати постановку навчання малювання та різних предметів прикладного мистецтва, а також тих методів, що їх уживають при цьому навчанні. Вистав-

ляти можна лише праці учнів або фотографії праць.

Виставка буде міститися на виставочній території. За місце для експонатів визначена така платіж: за кв. метр: на столах і стінах — 40 ч. к., а у вітражах — від 30 до 130 ч. к.

Вартість розміщення експонатів, якщо сам експонент не займеться цєю справою, а також витрати, зв'язані з поворотною відправкою експонатів, оплачуються наперед.

Заяви про участь на виставці приймає Організаційний Комітет виставки до 1 жовтня ц. р.

Думається мені, що Товариство „Рідна Школа“ у Львові могло би взяти на себе організацію виставки, який ілюстрував би ставлення мистецтва до виховання в українських школах на території Польщі.

Слід додати, що особи, які візьмуть участь в конгресі, користуються знижкою при виліті вартості чехословацької візи.

Ст. Сіропало.

На виборчому фронті.

ПЕРЕДВИБОРЧІЯ ПІДГОТОВЧІЙ РУХ У КРАЮ.

ОКРУГ 49 (САМБІР).

Яківщина.

Дня 19. лютого ц. р. відбулося віче УНДО в Домажирі для сім: Домажир, Зедола, Жоринскі і Кожичів. Реферували о. Петро Пилипчук з Підборців і студ. Василь Жовнір за Львова. Присутніх понад 600 осіб. Всі одностайно рішили голосувати на національну лісту ч. 18, а селянських і пенсіонерських агітаторів зовсім до голосу не допустили.

Балигородщина.

Дня 12. лютого ц. р. відбулося в Балигороді в залі Народного Дому передвиборче віче Об'єднання, на котре повітовий організатор Михайло Замків, канд. ала, в Балигороді запросив всіх священиків і мужів довіри нашого повіту як також нашого кандидата на посаду Гриця Тершаківця. На вічу виступили окремі запрошені мужи довіри і священики понад 400 осіб, так, що сіль не могла всіх помістити і деякі мусіли стояти на коритарі і в гардеробі. Перший промовляв Мих. Замків, котрий в короткий яданий спосіб представив важливі справи організації виборчої та значення теперішніх виборів до союму для нашого народу. Далі представив програму і працю Національного Об'єднання на народній волі, представив вічевики нашого кандидата на посаду п. Тершаківця та алавав присутніх до одного національного фронту під прапором одностайної позапартійної української партії УНДО. Описав промовляв п. Тершаківець, що в дуже приступний для селян спосіб в підготовчій промові представив політичне положення нашого народу під Польщею, закликав вічевики не ділитися на групи, а одностайним фронтом приступити до голосування, бо лише таким чином можна буде одержати більше число

українських мандатів. Промова зробила таке велике враження на наших селян, що всі постановили голосувати тільки на лісту ч. 18. Коли описав забори голос селянських агітаторів і як тільки вихав з ПІІ. Інтернаціоналом вічевики счинили такий крик, що він сечас мусів опустити сажо. Селянські не дали за програму і сечас на спілку з УНДО отворили віче на ринку, однак селяни вже були такі обурені, що не допустили їх до голосу.

ОКРУГ 51 (ЛЬВІВ).

Повітовий Народний Зїзд у Львові.

Дня 17. лютого ц. р. відбулося в залі Лисенка у Львові Повітовий Народний Зїзд, на який прибули делегати із всіх сіл львівського повіту. Присутніх около 600 делегатів. Промовляв кандидат на посаду лісту ч. 18. д-р Дмитро Левицький, проф. Лавг Фердинанд, Микола Рудницький та Іван Лішніський. Народи велася від год. 11. до 15.30.

Львівщина.

Дня 19-го лютого ц. р. відбулося велике передвиборче віче Об'єднання у Винниках коло Львова. Учасників в Винниках і доколичиних сіл около 600 осіб. Реферували кандидат на посаду лісту ч. 18. Іван Лішніський, делегатка Центрального Комітету п. Вигнанська, о. Осташевський і Михайло Кернога. Зібрані з одушевленням прийняли резолюції, висловлюючи довіру промові Національного Об'єднання і рішили голосувати тільки на лісту ч. 18. Селянським розбачачам в числі около 30 осіб, а кранарем Корчовським і Паробочком на чолі, збори не дозволили говорити. Зараз після віча Об'єднання назначили селянські своє віче, однак сільські громадяни Винник до цього віча не допустили.

Сівачинна.

Дня 9. лютого ц. р. відбулася передвиборча нарада в Піддубках. Справу виборів реферували кандидат на посаду лісту ч. 18. Івж. Корнило Целевич. — Дня 11. лютого ц. р. відбулася передвиборча нарада в Угнів при участі около 200 мешк. Реферували Івж. Корнило Целевич і д-р Павло Лисенко. — Дня 12. лютого ц. р. відбулося велике передвиборче віче у Вербні. Присутніх около 500 осіб. Реферували Івж. Корнило Целевич. Під час дискусії порушувало між іншим справу джерельного млина на річці Солокій, через який ця річка залягла площиною села. На всіх вічах і нарадах Угнівщини переходять одностайно ухвалю голосувати тільки на лісту ч. 18. Робить тут свої проби віче кількох кандидатів, однак селяни висловлюють їх і проганяють а віч як це сталося в „Лисенках і Рівні“. В числі 10 „Нашого Саюма“ в дни 8-го лютого ц. р. появилася нотація під заголовком „Ударили як прокопатори“. Подати там відносини висна з павля. Закладається вона в тому, що будишко Івж. Целевича з Угнівом покликано на віче в Раві Руській поліцією і вказуючи рукою на селянських викрикували по польськи: „Дивіться павляке постеруноків! ось присланий просто з Москви“. Ставляючи, що це прокопатори андрини, жарив теристична для селянських. Івж. Целевич згадав 13. січня ц. р. зовсім на вічу в Раві Руській не був, а був того дня на вічу в Журинках. Вказав тоді події в Раві Руській, які ніде іде не було. Івж. Целевич передав справу на судову дорогу.

Яворішщина.

Дня 6. лютого ц. р. відбулася Повітовий Зїзд делегатів Національного Об'єднання в Яворів. Присутніх около 80 делегатів. Після реферату о. Барилка, о. Огородника і п. Парової, усі одностайно рішили працювати в цілому повіті в користь лісту ч. 18. Слідуючий Зїзд назначений на 27. лютого ц. р. в Пок. Канішварі Об'єднання в Яворів. — Дня 9. лютого ц. р. відбулася довірочна нарада жинків в Яворів. Проводили п. Мелавецька, п. Станькова і п. Кожутовська, реферували п. Парова і о. Барилка. Всі присутні жинки зовсім зовсім з лисною Об'єднання ч. 18. — Дня 10. лютого ц. р. відбулася довірочна нарада у Вільні Російській. Реферували делегати Пок. Комітету з Яворава о. Барилка, Володимир Антончик і студ. Остап Фіс. Вибрано виборчий Комітет, а далі присутні рішили голосувати на лісту ч. 18. Того самого дня відбулося віче в Замкові. Присутніх 180 осіб, промовляв Явж. Черубов, реферували п. Парова, кандидатка на посаду Володимир Подмох. Присутні одностайно зважилися за лісту ч. 18. — Дня 5. лютого ц. р. відбулося передвиборче віче в Піддубках. Присутніх 230 осіб. Реферували: проф. Омелян Назаревич, Володимир Подмох і Петро Булик. Всі виборці одностайно рішили голосувати на лісту ч. 18.

ОКРУГ 52 (СТРИП).

Дня 18. лютого відбулася в Стрию велика повітова передвиборча нарада, в якій взяли участь представники 47 громад стрийського повіту. Справу виборів

зетоніст, що розпоршується в зрібінках, в епізодах і — конструктивна повість „зі стрілецького життя“, сповня довгої воєнщини з оїжноманітністю типів, багатством явищ, черговістю подій, все нових, складних і далекоситних. До того ж похотно, на якому автор вичодить мережку свого світа, життя, його відин і перемін, безконечно довге й широке. Чи під силу це Р. Купчинському?

З вибачливою товариською поблажливістю почів я перегортати сторінки товстенького (208-сторінкового) томича під сентенціальним написом „Куріласа доріженька“. І признаюся, вана в ту повість на сон, щоб скорше заснути. Та з кожною прочитаною сторінкою мого зацікавлення зростало, книжка ставала живою, перед моїми очима вставало стрілецьке село, ожили персонажі повісті, сон покинув мене. На протязі трьох годин я з увагою слідкував за ходом подій, що розгорталися все ширше, все глибоше, чабираючи ясного виразу, потенційної рухливості і пластичності.

Коли я пробіг очима останню епілоку, а приємним розчаруванням і акрипним книжку. Приємно розчарував мене автор, в якого сили я не вірив. Повість Р. Купчинського є для мене справжньою несподіванкою. А тому я в уважкою потрібним

поділитися цим ствердженням з читаючою громадою.

Роман Купчинський задумав написати довшу повість під написом „Заметіль“, яка має складатися з кількох частин. Перша її частина появилася під назвою „Куріласа доріженька“. Осередньою фігурою повісті є студент Зварич, якого автор задумав переслати через весь період війни й революції, через усю криваву епопею, через гегенку страждань своїх індивідуальних і збірних, народних.

Герой повісті є собі пересічним, прикладним студентом, в своїй провінційній психіці типовим для передвоєнної студентської маси. Він належить до тих сірих молодих людей, що серед злиднів чи дуже обмеженого (на галицькі відносини) добробуту змагають до скінчення офіційних студій й здобуття відповідного суспільного становища. Такого тихого, скромного, в міру розумного і в міру наївного студента кидав автор на тло перших днів, коли розлезався банскаво крилате й таємне слово „війна“. Вибораючи собі героя, автор не поринається на „великих людей“, не шукає тодішніх (студентських) „Освітленських“, модернізаторів чи новаторів, тільки схоплює тип — так сказати — пересічний, який репрезентує не „верхи“, лише масу. Як усі інші повісті! фігури

достроює він до пересічної міри. Пересічною є сільська інтелігенція (священик й учитель), пересічним є селянство в своєму генералізованому верстуванні та під оглядом соціального обличчя, пересічним є й представники провінційно-міської інтелігенції та репрезентанти військової влади. Всі вони є пересічними, але всі вони є типові. Тією пересічністю автор не обіксив свого завдання, але назавки — збільшив його. Бо й як на такому сірому фоні зробити свої персонажі цікавими й типовими? І в тому криється весь секрет письменницьких мальорів Р. Купчинського, що він ваке в емірціональному стані зробив своїх немаркованих „героїв“ живими, на свій спосіб цікавими і замітними, хоч у них немає нічого замітного. Це тим більше підносить автора, що він умів виникнути домі описи й характеристик, а зате користувався тим, а чим важко дати собі раду, — діалогом.

Малюнок села і провінційного міста, зі вступно-воєнною настрійкою простий, але яданий. Мова буденна, але гарна і чиста, а маркантним індивідуальним кольором, хоч важко сказати, з чому саме закладається та маркантність. Стиль плавний, прозорий й прозово-ритмічний.

Автор повович. Не диво, що з нього провалляється зрозумілий

сентимент до попівської хати, асоціо II змісту й оточення. Жаль лише, що автор на селянство, його настрої, думки й інтереси дивиться з попувської риндучки. А зрештою — невиключене, що я помиляюся, бо хоч перша частина, що обіймає один, початковий місяць війни, творить для себе заокруглену цілість, то всетаки повість, а з нею і більшість акцесуарних типів як одиничних так і збірних, в анше в початковій стадії.

На цьому я поки що скінчив би вважати в подробиці чи аналізувати яку-небудь „остаточну“ оцінку, ще не пора. Фактом є, що в першій частині („Куріласа доріженька“) автор представив читачеві громадський настрій долати. Дав книжку цікаву, оригінальну й займаючу. А це вже дуже багато значить, бо що не нудне, вже тим самим є вартісне.

Мало глибоке персоналізація, що кожний, хто прочитає першу частину, нетерпеливо виникуватиме зругої. Зі свого боку широкі бажання автор, щоб він у дальших частинах розгорнув дальші бігани складні проблеми, поширюючи ормону проблематики до горизонтів світової персоналізації. Якщо це йому вдасться, то будемо згодні, що українська література збагатилася епопеєю великої й переможної доби.

Ф. Федорів

**Кожний свідомий
УКРАЇНЕЦЬ
І УКРАЇНКА**
в день св. ГОЛОС
НА ЛИСТУ

18!

І їх технічного переведення зreferував кандидат Остап Луцький, законні постанови, що відносяться до останнього дня виборів, referував д-р В. Калуський. Всі присутні ще раз однодушно заявили за листом ч. 18. — Дня 16. лютого відбулися жіночі виборчі збори в Коняхові. Referував Олена Боднарівна. Всі голоси цієї громади впадуть на листу ч. 18. — Дня 20. січня відбулися в Добричах виборчі збори для громад Добрич, Угерсько, Вішня і Добрянчини. Головував Добрянський Ів. з Добрич, referував д-р Лужецький В. зі Стрия. Всі заявили за єдиною, всенародною українською листу ч. 18. — Дня 19. лютого відбулися окружні передвиборчі наради в Ходовичах для громад Ходович, Татарсько і Стриганців, Промошани; кандидат Гриць Гранас зі Стриганців, Петро Куртий з Ходович і студенти Пригулак та Рішник зі Стрия. Всі виборчі однодушно заявили за листом ч. 18.

Дрогобищиня.

Дня 12-го лютого ц. р. відбулося передвиборче віче в Грушіві. Referував д-р Блажківський. Присутніх около 1.500 людей. Задали крики 30 до 40 комуністичних навісників з сусіднього села Добриляни поліція розв'язала віче під голим небом і воно відбулося в сільській читальні „Прогресі“. Того самого дня відбулося віче в Уманці. Referував д-р Витанський. Мала частина села з'їжджувалася агітаторами 1, які обіцяють поміч на відбудову села. На об'їзді віче віче присутні однодушно заявили за листом ч. 18. — Дня 15. лютого ц. р. відбулося передвиборче віче під голим небом в Орові. Referували дир. Іван Варшавський з Дрогобича й инж. Антонович з Борислава. Віче відбулося спокійно і всі заявили за листом ч. 18. Того самого дня відбулося віче під голим небом в Рівницях. Referував дир. Пов. Союз Станіслав. Присутніх около 500 людей. На віче прибули також селяроби, які забирали голос в дискусії, а деякі з їх прихильників промовляли навіть в користь кандидатури толяка Тарговського. Після реферату і промов саях селян з Рівниць, віче закінчилося за листом ч. 18. Того самого дня відбулося віче в Солом'янці. Referував дир. Новосельський з Дрогобича. Присутніх около 200 людей. Віче закінчилося за листом ч. 18. Того самого дня відбулося віче в Ясениці Східній. Referували инж. Диньський та инж. Созанський. На віче були досить сильно заступлені селяроби, однак більшість присутніх заявила за листом ч. 18. Того самого дня відбулося віче в Гайх Вижних. Referував п. Шингельський з Дрогобича. Село мало саях, зацікавлення виборами мало. — Дня 15. лютого ц. р. відбулося передвиборче віче в Велдіні. Referував д-р Блажківський. Віче старалися розбити висланники „Юліанки“, однак присутні викликали їх зі саях. Віче закінчилося резолюцією присутніх за листом ч. 18.

З документів хвилі.

Повсю до відома характеристичний для передвиборчих маневрів „Об'єднані“ надв'язують старости до громадських урядів у повсті:

Starostwo adworna L. 2734 C. Nadwórna, dnia 7. lutego 1928.

Okólnik Nr 6. Do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie.

„Olecam bezwzględnie w sposób tam praktykowany uwzględnić przewodniczących towarzystw kulturalno-oświatowych i sportowych T.S.L., Sokółów, „Proświt, Łubów i t. p., istniejących na terenie tamtejszej gminy, że odstarowania wzgl. odnajmowania lokali tych towarzystw na urządzenie zgromadzeń przedwyborczych i wogóle politycznych jest sprzeczne z celem określonym statutem i stanowi podstawę do rozwiązania towarzystwa, ponieważ świadczą wyraźnie o uprawianiu akcji politycznej.“

Lokale tych towarzystw służą mogą wyłącznie do celów z działalności w statucie przewidzianych zwiazani, wobec czego polecam uwzględnić przewodniczących tych towarzystw, że wszelkie działalność w tych lokalach tak członków towarzystw jak i osób postronnych, przekraczająca zakres działalności towarzystwa, spowoduje rozwiązanie towarzystwa. — Starosta: w. z. Winiarski.

В безконечній черзі...

ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС 17-БОХ.
ДВАЦЯТЬТРЕТІЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

На вчорашній розправі читано дальше поліційні рапортів на обставину інвентаризації поодиноких обвинувачених. Опісля прочитано писемко з львівського магістрату, в якому стверджується, що допитний магістратський уряд заридив був дієсно у дні 10. жовтня 1926 т. зв. магістратську контролю білетів по львівських кінох. Це ствердження має велику вагу для обох. Атаманчука, який, як відомо, був 10. жовтня 1926 в кінні „Падію“ разом з обох. Дерзницю і обох вони заявили, що того дня була в кінні магістратська контрола, а в першій помилковій репліці львівського магістрату подавалося, що 10. X. 1926 такої контролі не було.

По павзі поставили цілу низку вносень оборонці д-р Шухевич, д-р Старосольський і д-р Волошин.

—о—

Нині прочитано ні менше ні більше, а 30 реплік з описом поліційних інвентаризацій обох. Антона Стефанішина (за час від 24. XI. 1926 до 15. I. 1927), 4 реплік про Головінського, 5 реплік про Віласа (Атаманчука), 5 про Ковальська і 3 про інших обвинувачених. Після того предсідник подав зміст з брошур, знайдених в обох. Далі, звертаючи увагу головно на ті їх місця, що мають розвідочний характер.

У справі того, чи візанія свідків Шла нахів слід тільки прочитати, чи показати їх особисто на розправі, рішено ще заждати. Обор. д-р Старосольський просив при тому покликати конче на свідка в цій справі п. Гібу.

8 черги предсідання прочитав лист з львівського магістрату (Л. С. 27/28 з 23. II. 1928), в якому на просьбу адв. д-ра Шухевича подається, що дні 10. жовтня 1926 відбулася з доручення магістратського уряду т. зв. „львівська“ контрола у львівських кінотеатрах, в якій брало участь 5 функціонерів (усі вони в писемні анкеті). Одночасно магістратський уряд стверджує, що попереднє його писемко до суду в цій справі (з 22. 4. 1927), в якому псалався, що контрола кінотеатрів у дні 10. X. 1926 не було, підлягало на непорозумінні. Це писемко, підписане ком. Ошкельським, вислухано серед ведикої гми і воно зробило безпечно своє враження.

Опісля рішено не покликати на розправу знавців-рушників, тільки відчитати їх візанія. З тих візаній йде, що вони не в силі подати, з якого роду зброї походили кулі, котрими вбито кур. Собіньського.

8 черги визналася дискусія в справі покликання на розправу знавців писемка (графологія), які мали ствердити, котрі писемка обвинувачених писані дієсно їх рукою, а котрі тільки їм підсуваються. Прокуратор домагався покликання графологів для ствердження авторства деяких листів обвинувачених, на що оборона устами д-ра Шухевича заявила, що із всіх, 50 в таких процесх годі багато уваги привертати до того, що скажуть графологи. Обороні байдуже, чи візанія графологів будуть тут відчитані, чи вони зложать їх особисто, тому вона не ставить від себе в цій справі ніякого внесення.

Внесення д-ра Шухевича.

По павзі обор. д-р Шухевич поставив внесення покликати на розправу як свідків б. урядових магістрату Н. Шуманського і тепер. урядових Н. Турецького, а також всіх тих 5 функціонерів магістрату, що в дні 10. жовтня 1926 перевозили инспекцію кін. Одні з цих повинні би собі наочно пригадати, де в тім дні перевозили контролю в кінні „Падію“.

В дальшому д-р Шухевич просив покликати як свідка д-ра Дмитра Будиня, ветеринара в Ромашіві, для ствердження факту, що Атам. і Дерзниця дні 10. жовтня 1926 перод кіном стріли д-ра Будиня. в кінні говорив і він їх навіть відправляв у напрямі кіна.

Опісля д-р Шух. просив покликати як свідка Ярослава Дерзницю, діакона в дух. семінарії в Станиславові, для ствердження факту, що як тільки обох. Дерзниця приїхав з Львова до дому, оповідав йому, що був 10. X. 1926 в кінні „Падію“ в Віласові. Той же Ярослав Дерзниця бачився в літі 1927 р. зі служаним тут св. Дулаєм, який йому оповідав, що того дня, як Дерзниця і Вілас ішли до кіна, також і його намовляли, аби йшов з ними.

З черги д-р Шухевич просив трибунал реооувати свою попередню утаваду і покликати таких лікарів-психіатрів на ствердження обставини, що Марія Стеця в істеричною особою і то до тієї степені, що до її візаній не можна прикладати ніякої ваги.

Дотично свідка Жукова, д-р Шухевич просив переслухати: Катерину Миколаєвич, (назачену Жукова), Антонію Гука і Гелену Гук, у яких Жуков мешкав, а також Йосифа Гука і Стефана Галаха, на обставину, що Жуков систематично всіх обіркував, що перед ними сказав, що має візню на Ів. Вербицького і тому його „виснає“. А коли говорено про присягу, то Жуков сказав: „О-па, для мене писемко — то так, як запалиць папероса“. Тому, що оборона переконана, що Жуков — симулянт, обор. д-р Шухевич просив на це обставину покликати його назачену, яка чула, як він, ідучи до Львова на розправу в характері свідка, сказав: „Як я закреним їм гітару, то вишопи адуришом“.

ВНЕСЕННЯ Д-РА СТАРОСОЛЬСЬКОГО.

З черги д-р Старосольський поставив внесення на переслухання в характері свідків:

1) Гриня Голіана, Рудки, „Народний Дім“, на обставину: а) що переслуханий як свідок Василь Качор, коли перебував з Голіаном в одній вилничій келі, намагався конче вмовити в Голіана, що він є убийником кур. Собіньського і просто нахабно вкладав в уста Голіана слова, які можна інтерпретувати як признання; б) що Василь Качор перед свідком постійно відмазував на польську республіку та на поляків у такий спосіб, що загальна оцінка серед візаній акадувала на нього як на провокатора, перед яким треба стерегтися.

2) Норберта Кранца, Львів, Шпитальна ч. 21, на обставину, що Василь Качор, перенесений до келі ч. 22, відпрожувався перед свідком та обох. Дерзницю на адресу Вербицьких, що як зачече, то „для всіх постарастися о вирок“.

3) Н. Кубачького та Н. Крижановського, дозорців візаній, есенуально також нач. Кольбергера, на обставину, що обох. Дерзниця зараз повідомив їх про ці погрози Василя Качора.

Дальше д-р Стар. просить допустити докази із свідків:

1) Невідомого з признами візаня, який свідк опівно в одній келі з обох. Ів. Вербицьким та Жуковим і якого засуджено на два роки візанії за крадік — за вилізком уприви візанії.

2) Івана Баса, селянина в Гайх коло Львова, на обставину: а) що обох. Іван Вербицький ніколи не алавався в довші роки з Теодором Жуковим, зокрема в роки на тему убивства кур. Собіньського; б) що напавки, власне Теодор Жуков був тим, хто давав на основі читаних часописів відомості про не убивство, а то свідкові під 1); в) далі, що Теодор Жуков виявляв певні позовні аботення, що викликало гострий конфлікт між ним і обох. Іваном Вербицьким, а в наслідках і неаважність Теодора Жукова до Івана Вербицького.

3) Петра Мугеншмідля, шевського майстра, Львів, вул. Деворта 14, на обставину, що Іван Вербицький ще в літі 1926 р. дав свідкові знати з черевник гумові підшви і наложити швейрні на ті самі черевники, які мав обох. Іван Вербицький у низині. Ствердження цієї обставини ніяким несправдливості депозитів свідка Теодора Жукова щодо історії з гумовими підшвами та піддержити тезу оборони, що ця депозитія була своєрідною комбінацією фантазії того свідка з розмовою, яка з убивством кур. Собіньського не мала нічого спільного, бо

доказе, що Іван Вербицький не мав гумових підшви в жовтні 1926 р.

Опісля д-р Стар. просив допустити докази розправ:

1) Наведеного нині Гриня Голіана, якого свідок Гасман означив у свідках як річного ростом нимчому з мовити ним пасажирів.

2) Микозу Мариняна, ст. техн. у Львові за вилізком адресового біра у Львові, якого свідок Гасман означив у свідках як нижчого від вищого пасажирів — для ствердження обставини, що обвинувачені сая на основі мимого агітосування їх свідком Гасманом як його пасажирів Іван Вербицький та Василь Атаманчук з воями ішого росту, як означений першом Гасманом ріст його пасажирів.

Вчорашній д-р Стар. просить допустити докази із свідків:

1) Івана Боліаського, служного в ші справі зразу в характері підзарплати.

2) Стефана Охримовича, студента унів., на обставину, що Іван Вербицький був дні 10. X. 1926 непопулі та впером дома й ідуку на виході.

Додатково д-р Стар. просив допустити докази із свідків:

1) Н. Врублевського, кермучого зарплати у фабрики Левинського у Львові, вул. Злорозаля;

2) Н. Кавенського, міського сторожача при вул. Мішкевича (Батуцького горой) на обставину, що батько обвинувачених Вербицьких Петро мав заводи варіа, яким доповнив (окрім приймавня до помешкання студентів) свою емеритуу, добуваючи таким способом засоби для удержання своєї родини.

Після того ставив ще осіб вносень обор. д-р Волошин. Внесень ці задала відсутності місяця подамо візтра (з скоротення).

На тому закінчено вчорашню розправу. Завтра, в п'ятницю, ставитимуть свої внесення мають інші оборонці.

Останні вісті.

НАЯВ. СУД УНЕВАЖНІТЬ ВИБОРИ?

Варшава, 23. лютого 1928.

Тому, що зазначення до візаня, сулу той же суд признав передчасно згодоними, інтересовані повновладними вишислухати в них зазначення після виб. кампанії. Тому, що листи уневажнено з причин дуже сумнівах, треба рахуватися з тим, що чийсь суд після розглянення цієї справі візню з внесенням повновладних у. акажнть пос. мадаги у відповідній оргуат і заризити нові вибори. Так кажут у правничих к-лах. Чи наля. суд поступить так, покаже будучина.

ПРОЦЕС „БІЛОРУСЬКОЇ ГРОМАДИ“.

Вільно, 23. лютого 1928.

Нині почався процес проти ідеї мійквідавної „Білоруської Громади“. Обвинувачених з 36 осіб, між ними 5 були посіли. На озакі впроваджено обвинувачених групам по 16 осіб. Розправа потриває 2 і два місяця. Екорат: ген. Валяський алер. Сяровський, Говігаль. Дурач, Кілігер (а Варшаві) і 8 адвокати (з Вільно) з Петрушевським на чолі. До розправи покликано 600 свідків. Заприсвоження свідків займає три дні, коли відчитуватимуть акт обвинувачення, що обіймає 98 стор. Між журі істами є і представник москвських „Народів“.

ЛИТ.-ПОЛЬСЬКИЙ КОНФЛІКТ НА РАДІ Л. Н.?

Берлін, 23. лютого 1928.

„Тех. Уніон“ подав ві Жед-гу, що г-а кола рахують з можливістю поволення справу польсько-литовського аяфалату на березевій сесії Ради Літ Навіа.

НОВИЙ КАБІНЕТ СХС.

Білгород, 23. лютого 1928.

Нові міністри зложили присягу. Преидентом нового уряду є Вулицевич. Зкорд: справу Маринкович, асько (ей. Барич, фінанси Маркович, внутр. справи Корощен, саята Гербель.

Присилайте жертви на Народний Виборчий Фонд У.Н.Д.О.
до Земельного Банку Гіпотечного у Львові, Підвале 7. на конто Народ. Виборчого Фонду.


~~~~~



Кожний світомий на листу  
Українець  
віддасть  
свій голос  
18

Відозви  
Відозви до українського учительства.

Українські Учителі! Учителі! Спрямуючи Проводу Українського Національно-Демократичного Об'єднання до створення одного національного виборчого блоку розбіжся об незрозумілу партійну заборону діячів українських партій. Це дає такі наслідки, що до виборів стає проти себе понад 10 українських кандидатів виборчих лист, а проти них майже ч. ч. існує оскільки в політиці і звичайній партії. Така виборча констанція діє дуже болісно в українському учительстві, та єдине варті хвилі, шире віддане національній справі, подало в дезорієнтацію, 40 і кандидати на посади від учительства чинилися в різних партійних таборах, горючо в 32 і 33 виборчих округі. З такої ситуації вийшло показне паророзуміння між нашими товаришами і товаришками, які багнать в сумнівах, як поставитися до виборів, до того що в момент, коли старости, інспектори і поліція закликають їх до виборів на користь т. р. безпартійного блоку співпраці з урядом, (листа ч. 1).

Тому, що перед виборами до союму і сенату ми вже не віддамося, а наша організація не аполітична і безпартійна не може давати директив щодо виборчого становища, у виборчій акції, а також, щоб розвіяти Ваші сумніви, ми як кандидати на посади з партії Українського Національно-Демократичного Об'єднання, звертаємося до Вас з закликом і просямо розвинути отсей фактичний стан: Українське Національно-Демократичне Об'єднання опирається в своїй програмі на самостійницьких націоналізм українців, об'єднує в собі всі суспільні верстви українського народу та має на меті боротьбу за всі його національні, культурні та господарські інтереси. Коли доламо, що Президія Українського Нац. Демокр. Об'єднання дає задоволення, що бачує український союмовий клас візьме між своїм тогочасній програмі точки добро української школи та українського учительства, то є очевидним, що все українське учительство повинно гуртуватися тільки під прапором цієї однієї національної понадкласової партії і голосувати тільки на 11 листу ч. 18.

Дам становимши ми в мічін не порушимо виборчих шансів наших товаришів з інших лист, бо вони, приймаючи кандидатські місця на своїх листах, не могли чинити на Вас, що завжди досі були притягивалими і гуртувалися в партії Українського Нац. Демокр. Об'єднання. — Вони, спираючись на силу своїх партій, могли розувати тільки на підтримку своїх партійних товаришів. Також тоді ми розувалися в різних закладових заколах а часто і проті урядових чинників. Свобода переконання є загальнолюдська державною конституюча. Чому українці мали б бути виняті від прав, які вона дає? Вибори є тава і вони мають чинити особливу волю горожан, тому й ми всі маємо право і обов'язок голосувати тільки після своєї волі і так, як нам каже національна честь!

Товариші! Товариші! Не забувайте, що на Вас звернені очі всієї нашої суспільності. Не забувайте, що ми є тими самими, котрі виконують від найвищих очей національну культуру, тиме, що у всіх народів, народний учитель був тим, що став основою великої своєї нації і що така жана роль тимати на Вас!

У всіх переломних моментах перебігали українське мусимо визнавати якнайбільше сили волі, характеру і любові нашої батьківщини. Тому і тепер, відміт від партійних міркувань, відміт до цих виборів, які є народним пробісментом, відміт відчужені "Національні єдність у боротьбі і величчя майбутності".

Що ми маємо в своїй програмі Українське Національно-Демократичне Об'єднання, що ми до виборів в листу ч. 18. — Іван Тимківський, в. р. автономізований учитель з Львова, Дмитро Величківський, в. р. учитель з Ковалівки, повіт Радив, Іван Бас-

лишин, в. р. учитель з Кунівців, повіт Городиш.

До українського жіноцтва.

Українські Жінки!

Спомилися і в Польщі хвиля, за яку жінки всього культурного світу довго боролися: жінки мають рівне з мужчинами право при виборках!

За те право боролися робітничі, яких, не алажучи на їх сумлінність у праці, використували, бо витирали ними всі кути по фабриках і різного роду робітнях... Боролися солдати, які понесли рівні з чоловіками громадські татари, а не мали права виконувати громадських обов'язків... Боролися умові робітничі, жінки-інтелігентки, яких визнавали по уряді... Жінки були покриті законами в життя родинні і суспільні!

Восемітися вілля переконала весь культурний світ, що за рівні обов'язки і за рівну працю належаться жінці рівні права...

Українська жінка на рівні з чоловіками допущена до голосування до союму і сенату! Українська жінка має право стати цілком рівною до союму і сенату, щоб там заважати волю українського народу, а воєкремена, щоб там охороняти жінок і відпирати їх крики!

Для 4-го і 11-го березня муять усі українки без різниці стану і походження стати однією лавою до голосування!!!

Українські жінки віддають свої голоси на листи тих кандидатів і кандидатів, що своєю чесністю, характерністю і національними почуваннями дають запоруку, що в союмі і сенаті будуть заступати справи українського народу, обороняти рідне слово, рідну школу і національне виховання української дитини...

Вибрані також жіночими голосами посли муять пам'ятати, що українки віддали на них свої голоси в вірі, що вони будуть боротися за охорону жінок-матері, вдови і сироти, за справжню, не паперову, рівноправність жінок громадянки!

Українські жінки! Щоби підняти в Вас не відтигувалося від голосування! Всі як одна маємо засвідчити своїми голосами, що ми розуміємо вагу хвилі і вміємо сповинити свій національний обов'язок!

Ми, як матері великого українського народу використаймо гідно своє право. Лаймо доказ, що ніякі наміри та інтернаціональні підлести ворогів не досягнуть української жінки.

Пам'ятаймо на день 4-го і 11-го березня!!! Українські жінки! пам'ятаймо, що від нас залежить наше краще завтра!!!

Голосний Визів "Союзу Українок".

Передвиборчі віча і збори.

ОКРУГ 50. (МІСТО ЛЬВІВ).

Позір громадяни Городецької ділянки! Львова Виборчого Комітету Українського Нац. Об'єднання на Городецьку ділянку міститься в салі Сокода III, вул. Городецька ч. 95. Урядові години щоденно від 10—12 передпол. і від 4—7 вечором.

ОКРУГ 51 (СТАНІСЛАВІВ).

Позір Назвирянщини!

Для 27. лютого ч. р. передвиборче віче в Пушів.

Для 28. лютого велике повітове віче в салі "Народного Дому" в Назвирі. Початок в год. 1-ий в полудне. Реферувати на вічах будуть кандидати листи ч. 18. на 53. округ.

ОКРУГ 52. (СТРИЯ).

Позір Стрийщини!

В середу, 29-го лютого відбудеться велике окружне віче в Дашаві, на яким промовляти буде кандидат Антін Максимович.

Позір Скільщини!

Для 26-го лютого ч. р. в год. 12.30 відбудеться окружне передвиборче віче в Козьовій від оід: Козьова, Орава, (Ірвачка, Головецько, Грабовець і Ріків. Реферувати о. Притуляк і д-р Подольницький.

Для 26-го лютого ч. р. відбудеться передвиборче віче в Романці Винній і Нижній.

В четвер 1. березня відбудеться друге передвиборче віче в Синевідову Винній. Промовляти буде кандидат Антін Максимович.

Позір Войничівщини!

В понеділок, 27-го лютого відбудеться

передвиборче віче в Томашівцях, на яким промовляти буде кандидат А. Максимович.

Жіночі віча.

26-го лютого ч. р. Баня Косівська год. 3-я полуд. Тустановичі в год. 3-й полуд. В неділю для 26-го лютого ч. р. відбудуться передвиборчі віча: в Труснаві, Лішні, Унгитичах, Луки Долишній, Брониці і Доброгостеві. — Для 25-го лютого ч. р. відбудеться передвиборче віче в Губичах.

ОКРУГ 54. (ТЕРНОПІЛЬ).

Політове віче УНДО Тернопільщини відбудеться в Тернополі в салі Міпанського Братства в середу 29-го лютого 1928 о год. 12-й в пол. Промовляють кандидати на посади о. прас. Леонтій Куницький, д-р Степан Баран і п. Антін Куцько. У обох вічах участь солія і селянок та інтелігенції конечна.

Позір Збаражчина і Новоселецьчина!

Для 26. лютого 1928 р. в неділю відбудеться велике віче УНДО в Новому Селі.

Для 1. березня 1928 р. в четвер відбудеться велике віче УНДО в Збаржі.

Теребовельщина позір!

Для 26. лютого ч. р. велике віче в Острівці в 12-й год. в полудне на церковному майдані.

Для 27-го лютого ч. р. віче в Залаві в 4-й год. полудні.

ОКРУГ 55. (ЗОЛОЧІВ).

Позір Золочівщини!

Передвиборчі віча відбудуться:

Для 25. лютого Городиш. Для 26. лютого Білий Камінь. Для 28. лютого Ушня. На вічах реферувати кандидати на посади листи ч. 18 п. Барапова і п. Загульський.

За український мандат у Львові.

На Виборчий Народний Фонд для Львова яхжили дал: дир. Онуфрій Пашак 10 зол.; Орест Радловський 20 зол.; і далі: Михайла Солотського Львів, рат. Дирекція Глобальського і Степана Росто-решко; інж. Віоват Манастирський 15 зол.; і далі: інж. Колодимира Литинського Дрогобич інж. Чавла Дубака Львів; о. Микола Галчак 10 зол.; інж. Іван Яворський 5 зол.; Ротодимир Гучковський 5 зол.; Гр. Голіш Галушак 10 зол.; і далі: о. Івана Рудовича Львів; Василь Пані 10 зол.; Г. Григорій Дмитрій 5 зол.; Іван Марко 5 зол.; Омель Левакович 5 зол.; Іван Стернюк 5 зол.; д-р Ярослав Колотюк 2 ам. дол.; Рад. Громицький Імідор 10 зол.; ред. Федорів Федь 20 зол.

Жестви слати на вкладковеkonto Центробанку ч. 84 в Львів, Ринок ч. 10.

ОПОВІСТКИ.

Репертуар Нового Українського Театру під дир. П. Карабісевича: Устечко:

25. П. Вихрест. 26. П. Іспанська муха.

Залішки:

27. П. Гейш. 28. П. Царевич.

Тлусте:

29. П. Пан Твардовський.

Ягольщина:

1. П. Пан Твардовський. 2. П. Вихрест.

Копичини:

3. П. Царевич. 4. П. Два злодії.

До Театру заа-гажована аотистка Ужгородського Державного Театру п. Левинський. 2-?

Широші сходяня "Союзу Українок" відбудуться в п'ятницю 4. 11 в год. 5-й по сал. в салі Бесид. Руті з кого 22). На понеділку дня: Реферат п. А. Шевченка "Жінка в союській Росії (вправа з побуту). Головини сиди Товариства запрошують отсми своїх членів і гостей. 2-2

Тов. "Медична Громада" повідомляє, що в дн. 30. ч. м. в год. 10 рані в салі "Акад. Д му" при 1-й. Супинського 41 відбудеться нічний тов. Кушника Василь п. н. "Протуберкульоз і боротьба з ним". 1-2

Мське головне заведення у Львові просять аот дн. ного ск. е. в пасажі М. Коляш, я раз надійшов великий т. аспорт нових апаратів і кухонь до варення на газі. 157.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

ОСОБА середніх літ, пошукує посади до 2 старших осіб або до священника відіти на село, розуміється на газі, аотистка і кухонь. Штуд. аотистка на п. А. Кошницьку ч. 1, дверч. 2 дн. 157. 1-2

ГОДИНИКИ тільки найліпших фабрик просять просять за годинку і на рату від 15-тих літ з п'ятидесяти стобами лісна Фіона іван Зальтенрайх, Львів пл. Марійська ч. 3. 3 63-2

КАМЕНІЦЯ поверхова, гарна, 8 мешкальних убиків, пекарня (легко до пегеполення на мешкання), слюжарка, охороняє; нові ком. оки, кермича, городи, опарування; околиця пренія, адомена, нельдеко головного латця, трамвай — все вільне, на продаж або заміну — реальність провінція (підгр), кждої хвилі (1000 доларів). Львів, лев-аналіка, Поточного 11. Мухайло Воробець. 1577

КОНЦІПІЕНТ з практикою 2 л. м. на власне бажання змінить дотепершню посаду і п. ине нову з днем 1. квітня п. д. Зголошення слати на адресу: Бабюк Стефан канд. адв. в Коварні. 1565 2-3

НА ШЕВЧЕНКІСЬКІ РОКОНІНИ "матата на мшаний хор Я. Ярославська, нетежка. Партитура 1 зол. 5. гр. Продають всі книги. 1533 3-3

ІСТИНЬ: на продаж 11 моргів городу в одім кавалку. Зголошення тільки листорні п. д адресою: П. Жуковська, Львів вулиця Богусляського 14. 1531 4-5

ОКТОР філософії на державній посаді, молодий, навчався переписувати Гентіною, пристійною та доброю адо-чійкою до літ 26. Посеготичство не вилікує ене. Листи просять слати до Адм. "Шіло" для проф. сема. 1566 2-3

О. ОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціаліст недуг легінів, серця і жовудка

д-р Фелікс Ган

Львів, ГОРОДЕЦЬКА 40.

1058 Переси тлення Рентгенон 15—24

ЛІКЕРИ зробити дома ЛІКЕРИ

у 70-ти смаках "STELLA" в 10-ти смаках

до набуття в аптечних складах. Головини В. Г. М. Шинський в Березині, сляд П. І. Кооператив і томоель відпо-відний опуст. 36-2

**РІЛЬНИКИ**  
вживайте  
**ШТУЧНИХ БАВОЗІВ:**  
ТОМАС НУ, 2-4  
**СУПЕРФОСФАТ,**  
**АЗОТНЯК,**  
**ПОТАСОБІ СОЛИ:**  
Красні і Страсфурські  
СІРЧАН АМОНУ, КІСТЯН  
МУЧАН, САЛІТРУ  
**УСПУЛЬОН, ЗЕЛІО**  
**ЙОСИФ НАРРАХ**  
Львів, вул. КОСЦЮШКИ 18.  
(Ліники і вої чення раславо безплатно.

Д-р. Рентген до ві-домі і же чомарся лодни, музичний ката-льог за 1926 рік. Ви-сиде на обжання Книгарня Наук. Т-ва ім. Шевченка Львів Ринок 10. 9-10 1571 2-3

ПЕРША Галицька виріб. радіоапаратів "ВАРРАДІО" Львів, ЯНІВСЬКА 37. Тел. 30-33. NEUTRODYNA 5-ти ламп.

це найліпший апарат. Комплетний матеріал і ершо-класної якості до будови враз з дискусією виконаного скринькою, відповідно повер-хеною плитою і полатком 330—350 дол. До комплекту дода-ємо плани а по вбудуванню безплатно стрімо. 1-3

Части на 3-ламп. апарат 100—150 дол.

30л. 3 | ЦУ...Г...Я | 30л. 3  
з лисського срібла тільки у  
Б. ГРИНБЕ-ГА Сикетуська 4.

Цирить наш часопис!